

Följa den levande profeten

Äldste Torben Engbjerg, Danmark

Områdessjuttio

Efter att ha blivit döpt i San Leandro, Kalifornien vid 20 års ålder och efter två terminer vid Brigham Young University, satt jag på ett transatlantiskt flyg våren 1977 på väg till Köpenhamn. Jag var på väg hem över sommaren för att tjäna pengar för kommande terminer vid BYU. Trodde jag!

Under den långa flygturen försökte jag sova så att jag var utvilad när jag träffade min familj – nu som medlem i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. Sömmen vägrade infinna sig. Jag hörde inom mig profeten, som då var president Kimball, säga: *”Varje värdig ung man bör fullgöra en mission.”*¹ ”Jag är för gammal”, sa jag till mig själv, ”Jag blir 22 innan jag hinner gå ut, tre år äldre än de flesta äldster som går på mission.” Jag fortsatte höra president Kimball, nästan som om han satt alldeles bredvid mig. Han höll mig vaken och jag kunde *inte* ignorera honom.

Till sist, rädd att inte få någon sömn alls, sa jag till min himmelske Fader: *”Okej då, om du vill inspirera någon att be mig gå ut som missionär – då ska jag gå.”* Det fungerade. Jag somnade och sov tills planet landade, och tänkte inte längre på vad jag hade lovat Herren eller president Kimball.

Äldste Torben Engbjerg, Englandmissionen London 1979.

Bara fyra dagar efter ankomsten till norra Danmark var jag på ett möte i kyrkan i Aalborgs gren. Jag kände ingen där. Omedelbart efter sakramentsmötet kom grenspresidenten Johannes Vestbø rakt fram till mig och sa: *”Jag känner dig inte, men klädd i vit skjorta och kostym ser du ut att vara medlem i kyrkan. Är du medlem?”* Jag bekräftade det, och han fortsatte: *”Vill du komma in på mitt kontor så jag kan lära känna dig bättre?”* Vårt möte kan inte ha varat mer än tio till femton minuter. Redan efter några minuter sa han: *”Det här är väldigt konstigt, men fast jag inte känner dig har jag en mycket stark känsla av att Herren säger till mig att jag ska fråga dig om du vill gå ut som missionär. Skulle du vilja det?”*

Anden blev starkare och tårarna började rinna på oss båda medan jag mindes och berättade om mitt löfte till Herren bara fyra dagar tidigare. Jag visste vad jag måste göra – följa den levande profetens röst. Strax därefter skickades mina missionspapper in och i stället för att återvända till BYU använde jag de pengar jag tjänade den sommaren till min mission. Jag tjänade i Englandmissionen London, från och med november samma år.

Äldste

Torben Engbjerg

När vi börjar ett nytt år och sätter upp personliga mål i områdesplanen 2019, med ”Följ profeten” överst, vet jag av egen erfarenhet att det ger de största välsignelserna i livet. Att följa den levande profeten i allt han råder oss att göra **”stärker (vår) tro på vår himmelske Fader och Jesus Kristus”**.

Den levande profeten är Herrens språkrör på jorden. *”En profet står inte mellan dig och Frälsaren. Han står snarare bredvid dig och visar vägen till Frälsaren.”*² Som det står i 3 Nephi 20:24: ”Alla profeterna ... har vittnat om [Kristus].” Profeten talar eviga sanningar till oss och ger oss goda råd. ”Varje gång jag lyssnat på profeternas råd, känt det bekräftat i bön, och sedan följt det, har jag funnit

Jag ska stärka min tro på min himmelske Fader och Jesus Kristus genom att

följa
PROFETEN

bjuda med
EN VÄN TILL SAKRAMENTSMÖTET

ta med
EN FÖRFADER TILL TEMPLET

att jag gått mot trygghet.”³ Profeten uppmanar oss att följa buden, och de leder oss till glädje, frid och evigt liv.

I fyra decennier nu har jag valt att *Följa de levande profeterna*. Otaliga välsignelser har kommit, inte bara till mig utan till hela min familj, för att jag fattade beslutet att följa profeten 1977. Jag uppmanar oss att sätta upp

personliga mål och besluta oss för att följa profeten. Genom det kan vi få omätliga välsignelser, både i det här livet och i det kommande livet. ■

FOTNOTER

1. Spencer W. Kimball, "Första presidentskapets budskap: Det tillkommer var och en", *Nordstjärnan*, nov, 1977, s. 1.
2. Neil L. Andersen, "Guds profet", *Liahona*, maj 2018, s. 27.
3. Henry B. Eyring, "Finna trygghet i råd", *Nordstjärnan*, juli 1997, s. 24.

FOTO DANIEL MALM

LOKALA NYHETER

Nio ungdomar. Fyra fäder. Och en cykltur till templet på 71 mil.

Daniel Malm

Under vecka 32 träffades ungdomar i kyrkan för att tjäna i templet och umgås. För att ta sig dit från Göteborg bjöd Carl-Johan Malm in några bekanta att följa med på cykel. Nio ungdomar mellan 12–16 år och tre pappor tillnappade på inviten. Efter 5 dagar på

cykel, 71 tillryggalagda mil, många härliga minnen och med en större tacksamhet för vårt vackra land anlände alla helskinnade till Västerhaninge.

När man sitter på en cykel runt 15 mil per dag har man lite tid för reflektion. Under resans gång uppmanade

Carl-Johan alla cyklister att fundera på vilka paralleller man kunde dra till livet. Här kommer några av mina.

1. *Herren välsignar personer med rättfärdiga avsikter.* Likt Lehis familj som med gynnsamma vindar seglade till Amerika, välsignades vår lilla trupp med sydvästlig vind i ryggen på vår resa mot templet. Men hade det istället varit motvind så hade vi fått säga att det också var till välsignelse och lärdom.

2. *Om vi har tro, bara som ett senapskorn, är inget omöjligt.* Inför vår resa hade alla en önskan att cykla till templet. Denna önskan omsattes till tro och handling. Alla kom fram till templet, vilket var vårt mål. I 1 Nephi 2:16 kan

FOTO EVA ANGELINI

Från vänster: Daniel Malm, Carl Johan Malm, Filip Malm, Alexander Bergman, Tim Angelini, Clara Malm, Joseph Malm, Jared Tittus, William Murphy, Alice Karlsson, Hanna Karlsson. I mitten: Fabrice Angelini

vi läsa om hur en önskan omvandlas till tro. Denna tro ledde sedan Nephi till att med Guds kraft utföra mycket gott.

3. *Att ha tålmod betyder bland annat att vara glad i motgång.* I 1 Nephi 3:6 säger Lehi till Nephi: ”Gå därför, min son, så skall du gynnas av Herren eftersom du inte har knotat.” Jag uppfattande inget genuint klagande på hela resan. Tvärtom. Mycket flit, tålmod och glädje. Både cykelturen och vandringen genom livet blir betydligt lättare och trevligare utan gnäll.

4. *När vi tjänar och lättar varandras bördor hjälper vi både vår nästa och oss själva.* När man väljer att följa Kristus så är man också villig att bära sin nästas bördor (se Mosiah 18:8). Cykelturen bjöd på en hel del ”pep talk” och klappar på axlar. När någon var trött kunde en person cykla upp jämsides, lägga sin hand på den tröttes rygg för att ge lite extra kraft när det kändes tungt. Genom att hjälpa varandra i livet välsignas både den som blir hjälpt och den som tacksamt tar emot hjälpen.

5. *En cykeltur är ett teamarbete.* Likt flyttfåglar som turas om att ligga längst fram för att skapa ”luftvågor” åt de bakom, fångar första cyklisten vinden och skapar ett drag åt de efterkommande. Livets vandring blir ju också så mycket lättare om vi kan fungera som ett lag och turas om att fånga vinden. Ibland kan vi njuta av att ligga först i en klunga och ibland av att falla tillbaka lite och pusta ut.

6. *Lita på dem som gått före.* Carl-Johan hade veckan innan cyklat upp till Stockholm för att bekanta sig med vägen. En resa blir alltid lättare om vi kan förlita oss på någon som redan tagit den och kan guida

oss rätt. Ungdomar: De av oss som har några fler år på nacken vill ert väl. Vi har lite mer erfarenheter, har vandrat lite längre i livet. Lyssna på er biskop, era ledare och äldre vänner. Kom ihåg berättelsen om den unga och den gamla kråkan www.lds.org/general-conference/2011/10/counsel-to-youth?lang=swe

7. *Vi behöver hjälp att navigera.* Under vandringen i öknen välsignade Gud Lehi och hans familj med en vägvisare, Liahona, som fungerade enligt deras tro och lydnad (se 1 Ne. 16:28). På cykelresan utövades mycket tro och flit på Google maps, som nästan alltid visade oss rätt väg. Några ofrivilliga extra mil blev det här och där. Precis som i livet så kan man även med goda intentioner hamna lite avsidet. Men med en sund inställning kan man också snabbt korrigera ruten och hamna på rätt väg igen.

8. *Resan är inte riskfri.* Att cykla är förknippat med en del faror. Genom visa, medvetna beslut kan riskerna begränsas, men inte helt elimineras. Vi valde att cykla på vägar med så lite trafik som möjligt. Vi hade med vår ständiga följe- och ibland ledarbil, körd av Fabrice Angelini. Ibland var han framför för att visa vägen eller för att förbereda en god lunch, ibland var han bakom för att markera och skydda. Trots alla ansträngningar att cykla säkert inträffade en del incidenter som punkteringar, klungkrasch och farliga trafiksituationer som initierades av medtrafikanter. Men Herren välsignade oss i vår rättfärdiga strävan och vi kom fram i säkerhet.

9. *Behovet av ständig näring och återhämtning.* Extra kalorier och

mycket vätska är en förutsättning för en framgångsrik cykeltur. När det blir lite tufft är det bra att ha lite extra reserver. I livet behöver vi kontinuerligt tanka på med både andlig och fysisk näring. Och inte glömma att ta pauser för att återhämta krafter.

10. *Ta tid för att njuta av resan och upptäcka små guldskatten.* Jag upptäckte Sverige och fick större kärlek för mitt fosterland. Vi cyklade förbi Hornborgarsjön, fornlämningar, vackra åkrar, ståtliga skogar och pittoreska samhällen. Sverige är fantastiskt. Genom att hitta och stanna upp vid guldskatten i vardagen får vi känna mer tacksamhet och glädje.

11. *Ett cykeltramp i taget.* Varje cykeltur börjar med ett tramp och plötsligt har man färdats 71 mil. Med små och enkla medel uträttas mycket stort (se Alma 37:6). Håll kursen, ta ett steg i taget och vips så har det skett stora förändringar. För den som vill ha fler exempel på denna princip kan jag tipsa om Hans Roslings bok ”Factfulness”.

12. *Renhet och frid.* Vi kom fram till templet. Jag frågade en ungdom hur det kändes att vara i templet. ”Jag känner mig ren. Jag känner frid.” Är det inte detta som alla vill ha men har så svårt att fånga för att man inte vet var och hur. Genom Kristus kan vi bli renade från synd, känna frid och kärlek – det mest glädjande för själen (se 1 Ne. 11:22–23).

Jag är tacksam för cykelturen, de ungdomar och fäder jag fick lära känna bättre och framförallt för syftet med resan: Att besöka Herrens hus och samla kraft för att vandra vidare med siktet inställt på vårt himmelska hem. ■

”Vi gör vad som helst och vi stannar så länge det behövs!”

Camilla Norin

Handens församling

En måndag strax efter skolstarten försvann vår 10-åring efter skolan. Jag var i Umeå med en av hans äldre bröder när samtalet från vår 12-åring kom om att han inte lyckats hitta sin lillebror efter skolan. Eftersom jag inte kunde hämta dem den här dagen (de går i skolan 1,5 mil bort) var planen att de skulle åka tåg hem tillsammans.

Tiden gick och vår 12-åring och min man, som åkte tidigt från jobbet för att leta, insåg snart att de behövde hjälp. Polisen kontaktades och började leta. Föräldrar och barn i klassen gav sig ut, och ett par vänner i församlingen skrev om försvinnandet på olika Facebook-grupper. Snart dök medlemmar från vår församling och även andra församlingar upp.

Vänner, bekanta och helt okända människor i olika åldrar gav sig ut i bostadsområdena och skogsområdena i Hökarängen och letade – det unga paret som egentligen hade fullt upp med att planera sitt nära förestående bröllop, piloten som just kommit hem från en långflygning från Asien och egentligen behövde sova, mamman som drog regnkläder över sin pyjamas, pappan som

fyllde år, mamman som fyllde år, killen som var på gymmet när han plötsligt fick för sig att kolla sin telefon och läste om försvinnandet, familjer som släppte hemaftonsplaner och gav sig ut tillsammans, och många, många fler. För att inte nämna alla som bad innerliga böner.

Min man och vår 12-åring fick stort stöd och omtänksamhet från de som ville hjälpa. Någon kom med varma kläder åt dem. Någon gav dem varm pizza.

Oron steg allteftersom timmarna gick och ingen kunde förstå varför pojken inte hörde av sig. Men strax efter att en helikopter med värmekamera lyft, ringde en av de många församlingsmedlemmarna som var ute och letade, han som i hast lämnat gymmet, och berättade att han och hans fru hade hittat vår son vid en landsväg. Alla blev förstås lättade och glada.

På grund av ett missförstånd hade vår son trott att storebror åkt tåget hem utan honom, så utan telefon och SL-kort hade han börjat vandra hemåt utan att riktigt veta hur han skulle gå. Det blev en fem timmar lång promenad, delvis i ösregn. Han var vid gott mod, men hade ont i fötterna.

FOTO ÖRIAN OLSSON

Hemma väntade en gryta varm och god soppa på spisen som en tjeji i församlingen lagat till.

Följande söndagsmöte var det flera som från talarstolen uttryckte hur härligt det hade varit att se att så många släppte allt de höll på med för att ge sig ut och leta. Någon hade hört polisen uttrycka förundran över att så många kom så snabbt och hjälpte till. Det hade de inte varit med om tidigare. Och någon berättade att han hade sett en familj komma till platsen för att hjälpa till, och han hörde pappan i familjen säga till polisen: ”Vi gör vad som helst och vi stannar så länge det behövs!” De orden gjorde ett djupt intryck på honom, för återspeglar de inte en inställning till Gud som vi alla borde ha?

Det jag tar med mig från den här upplevelsen är att jag alltid vill tänka gott om alla människor, för jag vet inte vilka som tveklöst skulle släppa allt och ge sig ut en regnig måndagskväll för att leta efter vår son. ■

Avlidna

I juni 2018 avled Ulla Engman efter några år med demenssjukdomen Alzheimer. Ulla växte upp i Kålaboda utanför Skellefteå. Hon gifte sig med Hans Engman och tillsammans fick de sex barn. Ulla och Hans blev

medlemmar på 1960-talet efter det att missionärer knackat på deras dörr. Senare flyttade de ner till Stockholm för att komma närmare kyrkan. Ulla tjänade troget i kyrkan från den dag hon blev medlem. Hon jobbade många år i templet. Tillsammans med Hans släktforskade hon flitigt. Sin sjukdom till trots tjänade Ulla i templet in i det sista.

Farmor var en arbetsmyra. Hon gick upp tidigt för att utföra dagens alla sysslor. Hon klagade aldrig utan hade alltid ett leende på läpparna. Hennes hem stod öppet för alla och hon hade alltid något att bjuda på. Världsliga ägodelar betydde ingenting. Att ge var det som låg henne varmt om hjärtat, att tjäna och hjälpa andra.

Ulla och Hans Engman

Seija Bengtsson

Seija Bengtsson, Helsingborgs församling, gick bort i cancer i augusti 2018. Hon efterlämnar maken Nils, barnen Helena, Inga och Andrej med familjer. Sonen Danijel gick bort som liten. Seija föddes 1961 i finska Juankoski. Hon strävade redan från början att göra sitt bästa. I ungdomsåren var hon med i ett volleybollag som startade i grundserien och slutade i elitserien. I övergången från tonåren presenterade sig en halvbror som hon inte vetat fanns. Med honom kom det återställda evangeliet in i hennes liv. Eviga familjer var ett svar hon fick på en fråga hon haft obesvarad sen konfirmationen i lutherska kyrkan. Några år efter dopet

kallades hon på mission till Sverige. Efter missionen gifte sig Seija med Nils Bengtsson från Skåne. Seija var mycket uppskattad i sitt arbete som sjukgymnast inom barn- och ungdomshabilitering. Hon var också en älskad ämbetsman i kyrkan. Seija har berört många människor genom sitt stora engagemang och sitt starka vittnesbörd om Jesus Kristus.

Terez Nilsson

Nyligen avlidna syskon kan hedras på de lokala sidorna i *Liahona* genom att en familjemedlem eller en vän skriver några ord om den som gått bort (max 120 ord). Vi vill också ha två bilder av den avlidna, helst med lite tid emellan. ■

Skicka text och bilder till:
terez.nilsson@gmail.com

Ulla efterlämnar sex barn, samt en massa barnbarn och barnbarnsbarn.”
Illona Engman Stephenson

LOKALA NYHETER

Släktforskar dagar i Växjö 2018

Ingrid Rydström

Gubbängens församling

FamilySearch var en av drygt 60 olika utställare på årets släktforskar dagar som hölls i Växjö. Intresset för släktforskning är fortfarande stort och antalet besökare var totalt 3 500 under helgen.

Vi som fick uppleva dessa roliga och intensiva dagar var Gunnel och Urban Girhammar från Lund, Kari och Birger Sandum från Kungsbacka, Sven Luthman och Pär Lohman från Örebro, Lena Stångberg från Malmö, Johan Larsson från Utby, Monika Petterson från Helsingborg, Thomas Carlsson från

Växjö samt Ingrid och Anders Rydström från Gubbängen.

Vår mobila FamilySearch-vägg är iögonfallande och utgör stommen i monter. Montern är uppdelad i två avdelningar. I den ena fanns datorer som besökarna själva kunde använda eller få hjälp att t.ex att öppna ett FamilySearch-konto. Under dessa dagar registrerades 60–70 nya konton. I den andra avdelningen, presentationsdelen, hade vi ett rullande schema med presentationer var 30:e

Anders Rydström och Gunnel Girhammar samtalar med en av mässans funktionärer

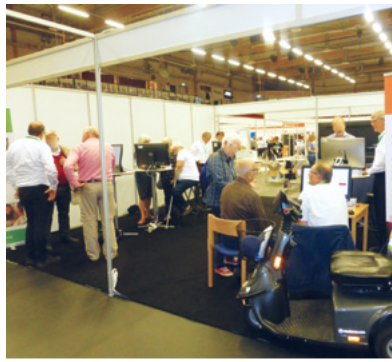
FOTO: MONIKA PETTERSSON

minut. Ämnena var FamilySearch, Family Tree, indexering och appar.

I år var det fler besökare än tidigare som stannade och lyssnade på våra presentationer. Som mest hade vi över 100 åhörare på en presentation och många kom och pratade med oss

Från vänster: Pär Lohman, Birger Sandum, Lena Stångberg, Kari Sandum, Ingrid Rydström, Johan Larsson, Anders Rydström, Sven Luthman, Urban och Gunnel Girhammar

Thomas Carlsson hjälper till på Släktforskardagarna i hemstaden Växjö

FOTO MONIKA PETERSSON

samtidigt roliga och mycket givande. Vi som "jobbade" i montern trivdes tillsammans, hjälpte varandra och hade väldigt roligt. En mycket positiv atmosfär rådde hela helgen!

Jag är tacksam för alla goda minnen som jag får genom att vara med vid sådana här evenemang. Den fina vänskap som blir resultatet och den personliga utveckling som man får genom att tala med människor om släktforskning är fantastisk.

Jag är också glad och tacksam för att FamilySearch inte missar tillfället att visa upp sig, att vi kan erbjuda något som många andra människor kan ha nytta och glädje av.

Till sist, vi kommer att finnas med på Släktforskardagarna även nästa gång, då i Borås den 24–25 augusti. Hoppas att vi ses då!! ■

efteråt. Något som också mottogs väldigt positivt var när vi talade om att alla kan få hjälp i kyrkans familjehistoriska center som finns runtom i landet.

Vid datorerna var det full aktivitet. Besökarna fick faktiskt köa vid flera tillfällen då alla datorer och vi som handledare var upptagna. I år var det 1 180 personer som besökte vår monter.

Det känns väldigt positivt att få tala med människor om deras

släktforskning, att försöka hjälpa dem att hitta sökvägar som kan lösa tänkbara problem. Flertalet av dem som kom till oss har avlägsna släktingar som emigrerat till USA, och nu ville de få vår hjälp att hitta dem. Det är fantastiskt att man kan bli så god vän med så många personer under den korta tid som vi är tillsammans framför en dator.

Det var långa och påfrestande dagar under mässan, men de var

Avresande volontärer och missionärer

Simon Carlsson från Umeå gren har kallats att verka som volontär för kyrkan. Han kommer att arbeta i Novosibirsk-området i Ryssland. Simon är son till Erik och Ann-Charlotte Carlsson.

FOTO ERIC CARLSSON

Simon Carlsson

Marion Ahlström från Lunds församling har kallats på mission. Hon kommer att verka i den grekiska regionen i Adriatiska missionen Syd. Marion är dotter till Jerry och Åsa (f. Carlsson) Ahlström.

FOTO VIKTOR WALLENTIN

Marion Ahlström

Vi välkomnar alla blivande missionärer och deras familjer att skicka bild och information till Liahonas lokalredaktör för publicering så fort kallelsen har kommit.

Förutom bilden behöver vi namn på fotografen som tagit bilden, namnet på missionären, missionärens församling/gren, namnet på missionen missionären kallats till, samt missionärens föräldrars namn (ta gärna med mammans flicknamn).

Vi skriver också en kort notis om nyligen hemkomna missionärer. Ta då med två bilder från missionen, varav en närbild på missionären som kommit hem.

Skicka till: terez.nilsson@gmail.com ■

”Se individen” – Ett av äldste Massimo De Feos budskap till medlemmarna i Umeå distrikt

Camilla Norin

Handens församling

Äldste Massimo De Feo i de sjuttios kvorum besökte distriktskonferensen i Umeå den 25–26 augusti. Det var ett kärt återseende för medlemmarna där. Äldste De Feo besökte Umeå för tre år sedan också.

Äldste De Feo, som talade om ren kärlek på generalkonferensen i april i år, berättade bland annat att han i alla sammanhang där han vet att han kommer att träffa människor, försöker följa Andens vägledning så att han inte missar att tjäna, lyfta eller bekräfta någon på ett mer personligt plan. Det kan vara en utmaning när han har ett fullt schema i samband med konferenser i

kyrkan, men med bönen hjälp brukar han känna om det finns någon person han bör söka upp enskilt, om så bara för ett mycket kort samtal.

Han berättade att han hade känt sig manad efter att ett prästadömsmöte gå och hälsa på en 12-årig pojke. Han kände sig inspirerad att berätta lite om sin egen barndom för pojken, och att säga till honom att han inte var ensam, även om det kunde kännas så. Senare fick han av pojkens mamma veta att han nyligen förlorat sin storebror och att han sedan dess hade känt sig mycket ensam. Pappan hade sagt till pojken att han kände att

FOTO CAMILLA NORIN

Äldste de Feo tillsammans med president och syster Youngberg

om han följde med till stavskonferensen, skulle han få höra något som var till hjälp för just honom. Och äldste De Feos samtal med pojken var just den bekräftelse han behövde för att förstå att han hans himmelske Fader var medveten om hur han hade det, och brydde sig om honom.

Vi kan alla gå Herrens ärenden och se individen genom att be om förmåga att uppmärksamma och uppfylla en medmänniskas behov. ■

Uppföljning – Rödakorshuset

I septembernumret av Liahona skrev vi om Rödakorshuset i Skärholmen i Stockholm. Kyrkans hjälporganisation LDS Charities sökte några lämpliga projekt att stötta i Europa och valde bland annat ut Rödakorshuset. 2016 skänktes en välbehövlig summa pengar till verksamheten, som är helt beroende av bidrag i form av pengar, personligt engagemang, mat, hygienartiklar och kläder. Sedan dess har medlemmarna i Stockholmsområdet donerat julklappar, kläder, personlig hjälp och tid.

På Rödakorshuset möter man ett ökande behov bland människor i utsatta situationer, bland andra EU-migranter, papperslösa och asylsökande/nyanlända. Besökare erbjuds tillgång till

duch, tvättmaskin, lättare lunch, vilrum, språkträning och sjukvårdskontakt.

I Hägerstens och Gubbängens församlingar har man länge arbetat med att samla in de förbrukningsvaror som Rödakorshuset ständigt behöver tillskott av. Bilderna visar hur Hjälpföreningens presidenter i Gubbängens respektive Hägerstens församling, Eva Åkebrand och Dina Andersson, överlämnar de insamlade gåvorna.

Även Handens församling har arbetat med insamlingar och annat stöd till Rödakorshusets verksamhet. Maria Pavon, rådgivare i Hjälpföreningens presidentskap i Handen, har exempelvis ofta hjälpt till med matlagningen i Rödakorshuset.

Eva Åkebrand berättar hur hon senare på dagen fick ett sms från Birgit i Rödakorshuset som skrev: ”Tusen tack till er och alla församlingsmedlemmar för allt vi fått idag. Så fantastiskt och uppskattat! TACK från Rödakorshuset.” ■

FOTO PER ÅKEBRAND

FOTO EVA ÅKEBRAND

En välsignad vecka på missionsfältet

Varje vecka får vår missionspresident Michael J. Youngberg läsa breven från de 122 missionärer som tjänar i Sverige just nu. Han ser detta som ett stort privilegium. Missionärerna berättar om sin vecka, vilka kontakter de tagit och vilka mirakel de fått uppleva. Här kommer ett exempel på ett sådant brev. Detta är vad en missionär fick vara med om under en och samma vecka:

”Hon var så långt från religion man kunde komma, men eftersom hennes pojkvän hade börjat be bestämd hon sig för att gå till biblioteket och leta efter en bok som handlade om hur man blir religiös. Vi kontaktade personer mindre än femtio meter från ingången till biblioteket. Hon tog emot en Mormons bok och en utmaning att läsa i den enligt det 21-dagarsschema vi också delar ut. Vi har haft mycket fin kontakt med henne även efter detta.”

”Vi blev insläppta hos en kvinna när vi knackade dörr. När vi pratade om Mormons bok sa hon plötsligt: ’Jag har en fråga till er. Hur tröstar man ett litet barn vars pappa just har dött?’ Det var någon i hennes närhet som befann sig i denna situation och hon hade bestämt sig för att ringa och prata med den döde mannens barn samma dag. Herren hade sänt oss till henne för att besvara

hennes fråga. Anden var genomträngande. Tårar rann.”

”Min kamrat och jag cyklade förbi en kvinna på en parkbänk. Hon såg ovårdad ut, men jag kände att vi borde vända om och prata med henne. Vi gjorde så och vi hade en pratstund på en halvtimme med henne. Hon var mycket öppen och villig att träffa oss igen.”

”Hon var från Polen och han var från Sverige. De ville ha en Mormons bok efter att ha sett en annons på Facebook. Så vi tog med oss en Mormons bok till deras adress. Det slutade med att de bjöd in oss på middag. Vi hade också en fantastiskt fin lektion med dem. De visade ett äkta intresse och de var spända på att börja läsa Mormons bok. Så otroligt förberedda de var!”

”Vi hade bett för att hitta någon som skulle vara mycket intresserad av evangeliet. Vi kände att Herren ledde våra steg. Efter några kontakter med folk som inte var intresserade såg vi tre personer komma emot oss. Vi bestämde oss för att prata med mannen i mitten. Vi sa hej till honom och han satte då ner sina matkassar, tog av sig sina hörlurar och vi började prata. Vi gick med honom mot hans lägenhet och han sa att vi kan komma tillbaka en annan dag så att vi kunde prata mer. Vi har haft ytterligare fin kontakt med honom efter detta.”

”Vi kontaktade en far och son som precis hade parkerat på sin uppfart. Båda hade bara några månader tidigare blivit konfirmerade i Svenska kyrkan. De blev mycket intresserade av Mormons bok och de ställde några väldigt fina frågor om oss och om andra kyrkor. De accepterade vår utmaning att läsa i Mormons bok under 21 dagar.” ■

Vill du bidra med en artikel till Lokala sidorna?

Vi tar gärna emot artiklar skrivna av medlemmar runtom i Sverige. Här kommer några råd till dig som vill bidra: Prata gärna med lokalredaktören om din idé till artikel i förväg. Alla typer av artiklar passar inte för publicering i Liahona. Vi vill hellre ha korta artiklar än långa. Vi vill hellre ha artiklar som handlar om människor än som beskriver möten och aktiviteter. Känner du någon som haft en speciell väg till det återställda evangeliet? Någon som gått igenom en erfarenhet som vi andra kan lära oss något av? Vill du skriva om en upplevelse från din mission, eller vill du berätta om hur någon gått den extra milen i sitt ämbete? Kontakta Terez Nilsson via telefon: 0708-430416, eller via e-post: terez.nilsson@gmail.com ■

Terez Nilsson,
Lokalredaktör

FOTO MICHAEL NILSSON

Artiklar efterlyses!

Liahona söker efter bidrag från unga vuxna! Om du har en berättelse att dela med dig av, skicka då in den till Liahona.Ilds.org. Vi söker också efter unga vuxna (18 till 30 år) över hela världen som är intresserade av att ge feedback och hjälpa oss med en planeringsgrupp för unga vuxna. Mejla Mejla.Liahona@Lidschurch.org och skriv "YA feedback" på ämnesraden om du är intresserad ■

SWEDISH